

Standardul Comun de Raportare / Common Reporting Standard

Întrebări și răspunsuri despre CRS

1. Ce este CRS?

CRS înseamnă Standardul Comun de Raportare și reprezintă un set de standarde internaționale referitor la schimbul automat de informații cu privire la conturile financiare deținute de clienții instituțiilor financiare rezidenți din punct de vedere fiscal într-un alt stat.

2. Care este scopul CRS?

CRS are ca scop prevenirea evaziunii fiscale și îmbunătățirea conformării fiscale internaționale prin evitarea plății impozitelor de către contribuabili, utilizând conturi deschise la instituții financiare din străinătate. Astfel, instituțiile financiare din România au obligația să raporteze către autoritatea fiscală competentă, respectiv A.N.A.F., conturile financiare ale clienților care au rezidența fiscală într-un alt stat decât România. A.N.A.F. va raporta informația către autoritatea fiscală din țara/țările de rezidență fiscală a/ale clientului.

3. De când se aplică CRS?

Cerințele CRS se aplică de la 1 ianuarie 2016.

4. Ce presupune CRS?

CRS presupune ca instituțiile financiare să identifice clienții rezidenți din punct de vedere fiscal într-un alt stat (persoane fizice sau juridice) atât dintre clienții cu contracte noi, cât și din rândul clienților cu contracte pre-existente, precum și să îndeplinească obligațiile de raportare către A.N.A.F.

5. Ce entități NN intră în scopul CRS?

Prevederile CRS se aplică doar pentru entitatea NN Asigurări de Viață și doar pentru activitatea aferentă asigurărilor de viață. NN Pensii S.A.F.P.A.P. nu este în scopul CRS.

6. Ce produse intră în scopul CRS?

În scopul CRS intră doar contractele de asigurare de viață cu componentă de investiție/economisire. Contractele de asigurare de viață doar cu componentă de protecție, contractele de asigurare de viață de bancassurance și contractele de asigurare de viață de grup fără componentă de investiție/economisire, contractele de pensii private obligatorii și cele de pensii facultative nu sunt în scopul CRS.

7. Ce clienți intră în scopul CRS?

În scopul CRS intră persoanele fizice și juridice care au rezidența fiscală într-un alt stat parte la mecanismul de raportare, în afară de România.

Aceste persoane au obligația să furnizeze informații despre țara de rezidență fiscală, precum și numărul de identificare fiscală.

8. Cum sunt impactați clienții?

Clienții noi care au calitatea de contractant pe cererile de asigurare de viață cu componentă de investiție/economisire trebuie să declare pe propria răspundere dacă au rezidența fiscală în afara României și să declare numărul de identificare fiscală, prin completarea întrebărilor specifice de pe cererea de asigurare.

Clienții existenți vor răspunde la întrebările cu privire la rezidența fiscală pe formularele de modificări / anunț eveniment asigurat. În cazul în care pe parcursul relației contractuale vom identifica indicii cu privire la rezidența fiscală într-un alt stat, avem obligația să vă solicităm completarea unei declarații pe propria răspundere cu privire la rezidența fiscală.

9. Care sunt indiciile pentru rezidența fiscală într-un alt stat în afara României?

- cetățenia sau rezidența într-un alt stat, altul decât România;
- adresa de corespondență sau de rezidență actuală într-o jurisdicție raportoare, alta decât România;
- unul sau mai multe numere de telefon într-o jurisdicție raportoare;
- instrucțiunile permanente de a transfera fonduri într-un cont administrat într-o jurisdicție raportoare;
- împuternicire sau o delegare de semnătură valabilă, acordată unei persoane cu adresa într-o jurisdicție raportoare;
- adresă purtând mențiunea "post-restant" sau "în atenția" într-o jurisdicție raportoare;
- persoana/persoanele identificate ca beneficiari reali ai persoanei juridice întrunesc unul dintre indiciile menționate mai sus.

Indiciile sunt informații reper care arată că o persoană fizică sau juridică poate fi considerată drept persoană/entitate în scopul raportării CRS. Însă având unul sau mai multe dintre aceste indicii, nu înseamnă că o persoană fizică sau juridică este o persoană raportabilă, ci doar că este necesară o analiză mai amănunțită pentru a stabili statusul pentru acest client.

10. Ce date sunt transmise către A.N.A.F. și cum se va face raportarea?

Următoarele informații generale referitoare la fiecare cont raportabil vor fi transmise către ANAF:

- numele, adresa, jurisdicție de rezidență, numărul/numerele de identificare fiscală (NIF), data și locul nașterii;
- numărul de cont sau echivalentul său funcțional în absența unui număr de cont;
- valoarea de răscumpărare valabilă la sfârșitul anului calendaristic relevant, în cazul în care contul a fost închis în cursul anului în cauză, sau valoarea ultimei tranzacții imediat înainte de închiderea contului, în cazul închiderii contului în timpul anului;
- cuantumul brut total plătit sau creditat titularului de cont în legătură cu respectivul cont în cursul anului calendaristic.

Detalii despre datele pe care le vom raporta A.N.A.F se găsesc în cadrul art. 291 din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și în legislația secundară emisă de Ministerul Finanțelor Publice, respectiv Ordinul 1939/2016.

Raportarea către A.N.A.F se va face anual, până la finalul lunii mai pentru anul fiscal precedent.

11. Ce se întâmplă în cazul în care un client refuză să ne pună la dispoziție toate informațiile necesare în stabilirea statusului CRS?

În primul rând, este responsabilitatea clientului să ne furnizeze toate informațiile necesare pentru a încheia o cerere de asigurare.

Clienții existenți care refuză să ne furnizeze toate datele de identificare vor fi marcați ca și clienți recalitrânți și vor fi raportați ca atare către autoritatea fiscală din România (ANAF) pe baza indicilor identificate.

Clienții noi care refuză să ne furnizeze toate informațiile necesare pentru identificarea lor în scopul raportării CRS, nu vor fi acceptați în relația cu NN.

12. Ce înseamnă NIF?

Înseamnă numărul de identificare fiscală atribuit de autoritatea fiscală competentă sau echivalentul său funcțional în scopuri de administrare fiscală.

13. Cum se determină rezidența rezidența fiscală?

Rezidența fiscală se va baza pe definiția prevăzută de legislația fiscală aplicabilă fiecărui stat. Pentru informații suplimentare, vă rugăm să contactați Autoritatea fiscală competentă.

14. Ce înseamnă țară participantă?

O țară care a adoptat Standardul Comun de Raportare și care a încheiat un acord cu țara în care persoana raportabilă deține contul raportabil și în temeiul căruia va furniza informațiile prevăzute prin lege.

Pentru a vizualiza lista statelor parte la mecanismul de raportare automată puteți accesa următorul link: <http://www.oecd.org/ctp/exchange-of-tax-information/MCAA-Signatories.pdf>.

15. Care este legislația aplicabilă?

- Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE;
- Directiva 2014/107/UE a Consiliului din 9 decembrie 2014 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal;
- Acordului multilateral al autorităților competente pentru schimb automat de informații privind conturi financiare, semnat la Berlin la 29 octombrie 2014, ratificat prin Legea nr. 70/2016;
- Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul nr. 1939/2016 privind stabilirea instituțiilor financiare care au obligația de declarare, categoriile de informații privind identificarea contribuabililor, precum și informațiile de natură financiară referitoare la conturile deschise și/sau închise de aceștia la instituțiile financiare, instituțiile financiare non-raportoare din România și conturile excluse de la obligația de declarare, regulile de conformare aplicabile de către aceste instituții în vederea identificării conturilor raportabile de către acestea, precum și procedura de declarare a acestor informații și a normelor și procedurilor administrative menite să asigure punerea în aplicare și respectarea procedurilor de raportare și diligență fiscală prevăzute în instrumentele juridice de drept internațional la care România s-a angajat.